

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 26. junija.

Odkar je iz svojih nespretnih rok odložil krono in žezlo in se na korist sinu svojemu odpovedal prestolu srbskemu, begal je razkralj Milan brez miru po Evropi in po tujini tratil velike vsote, katere mu narod srbski plačuje za več nego dvomljivo srečo, da ga je nekoliko let imenoval svojega kneza, naposled celo svojega kralja.

Milan obiskaval je po vrsti vse kraje, kjer se na igralnih mizah poskuša boginje Fortune naklonjenost, igral je v Budimpešti, na Dunaji in v Monaku, kjer je v jedni noči zaigral ves svoj denar, naposled pa krenil v Pariz, kjer ga je čakala lepa soproga Krističeva, s katero ima že dolgo preintimno znanje in katera je deloma uzrok, da sta se ločila Natalija in Milan.

Odsotnosti Milanove v Belemgradu neso prav nič pogrešali, marveč oddahnili so si, kakor da se jim je teška skala odvalila s prs. Vse je začelo dihati prosteje in popravljati škode, ki jih je napravila prejšnja zla vlada in Srbije grobokop, naprednjaški vodja Garašanin. Javno življenje dobilo je drugo, zdravejše lice in državni stroj začel je delovati redno in uspešno.

A dolgo ni ostalo tako. Zli duh Milanov naveličal se je celó rafiniranih Pariških naslad in krenil jo je zopet v Beligrad. Prihod njegov bil je uprav nepričakovan in neverjetno ni, kar se od neke strani trdi, da je Milan prišel kot agent, da za veliko vsoto začne delovati v zmislu „tujih ljudi“ in zaseje luliko mej lepo rastočo radikalno pšenico.

In res, jedva je Milan nekaj dni v srbske prestolnici, že se čujejo nepovoljni glasovi. Mej drugim se javlja listom, da je razkralj Milan pozval bivšega finančnega ministra, Čedo Mijatovića, naj pride iz Londona v Beligrad, kjer se mu ni nikogar bati, dokler je on (Milan) v Belemgradu. Dunajski listi pišejo, da je ta vest vzbudila veliko razburjenost v Belograjskih krogih, v katerih se govori o politiki. Milan nekda namera zbrati okolu sebe vse uplivneje naprednjake in liberalce, da potem prične akcijo, ter zruši radikalno stranko. V poslednji čas prišel je Milan radikalcem pretiti, da bodo morali postopati, kakor bode on hotel in da naj ne mislijo, da se on boji ustave njihove. Radi-

kalci so v veliki nepriliki, ker se na vojsko ne zanašajo popolnoma zlasti za ta slučaj ne, ko bi bili prisiljeni uporabljati vojaško silo, da razkralja odstranijo iz Srbije. V vojski je mnogo častnikov, ki so bolj za Milana, nego li za mladega Aleksandra.

Milan je pri svojem prihodu sicer rekel, da ostane samo zaradi tega v Belemgradu, da svojemu sinu čuva prestol. A to je samo izgovor. Milan biva ondu na račun „tujih ljudi“, da dela težave vladi in regentstvu, da kuje spletke, za katere je že od nekdaj kazal izredno sposobnost. Možno, da je na vseh teh glasovih mnogo pretiranega, a označujejo je to, da se je doslej onemogla opozicija začela zopet gibati, odkar je Milan zopet v Belemgradu in da celo list, kakeršen je „N. Fr. Presse“, v obširnem članku razpravlja, da je položaj v Belemgradu sumen in da treba pozornim okom motriti tamošnje dogodke.

Vender pa se kaže, da je srbska vlada svoje moči gotova. Srbski poslanik Simić rekel v pogovoru z madjarskim častnikom jako odločno, da kralj Milan v Srbiji nikdar več ne bode igral političke vloge, niti napravil kakšne druge škode. Jednako izrazil se je drug srbski državnik v pogovoru z nekim angleškim reporterjem. Kazal je največjo nezaupnost proti Milanu in sumničil celo Dunajski kabinet, da podpira njegove nakane, sestaviti si posebno stranko v deželi.

Srbska vlada je izvestno proti Milanovemu rovanju dovolj oprezna, da prepreči vsak poskus, zapeljati srbsko politiko na nov tir, kar bi bilo notranjemu razvoju dežele v gotovo škodo. Vsaka prememba bi le poostrila itak že napete odnose mej Srbijo in našo državo, zato celo „N. fr. Presse“ želi, da bi Milan brzdal svojo pohlepnost, da bi kaj več postal — nego odličen zasebnik.

Berolinska deputacija pri Bismarcku.

Dne 22. t. m. izročila je deputacija knezu Bismarcku adresu 30.000 Berolinskih meščanov. Knez se je zahvalil deputaciji, da je osebno prišla v Friedrichsruhe. Od kar je odstopil, mu je že več mest pokazalo simpatije svoje, najbolj ga pa vender veseli adresa Berolinskih meščanov. Šestletni deček je prišel v Berlin in od svojih 75 let jih je nad 40 preživel v Berlinu. On vé, da se ni

zmirom ujema z mišljenjem Berolincev, toda on spoštuje njih mišljenje. Rad bi še nadalje bil ostal v Berlinu, pa ni bilo več mogoče.

Potem je Bismarck deputaciji pojasnjeval, zakaj da je odstopil. Uzrok je le to, da se ni mogel sporazumeti s svojimi kolegi. Vlada ni bila več jedina. Tedaj je imel sam veliko odgovornost, zato je pa odstopil. Sedaj pa nema nobene odgovornosti. Umaknil se je z odra v partér in ima zatorej pravico kritikovati, kakor vsak, ki kupi listek za partér. Bismarck zmatra za svojo dolžnost, da pove mnogim v Nemčiji in v inozemstvu, ki ga želé slišati. Star pregovor pravi: „Komur Bog službo dá, dá mu tudi razum“, in ta pregovor bi nekateri radi danes zasukali tako, da komur Bog službo vzame, vzame mu tudi razum. Bismarck je deputatom zagotavljal, da je ostal isti, kakor je bil v službi. Udal se pa on ne bode, če tudi sam ostane. Mož, kakeršen je on, ima dolžnost, da pové mnenje svoje tudi na najvišjem mestu. Po njegovih mislih ministri ne smejo gledati na to, ugaja li njih mnenje vladarju. Svoje misli morajo povedati, če se pa ne odloči po njih volji, pa odstopiti. — Sedaj, ko on ni uradnik, ima pravico, kakor vsak državljani, da pové mnenje svoje. Molčati ne more, kakor pes. S svojimi pojasnjenji pa tudi le podpira mirovno politiko naslednika svojega.

O angleško-nemškem vzhodno-afriškem sporazumljenji se kancelar ni hotel izreči. Rekel je, da se mu očita, da je preveč pogovarjal se z dopisniki tujih listov. To očitje je pa neopravičeno. Dokler je bil v uradu, mu za ves svet ruski listi neso bili odprti. Če se mu sedaj ponudi prilika, da pojasni svojo politiko po listih, ki se tiskajo v sto tisoč izvodih, in tako prekličé mnoge laži, ki so se razširjale, je le njegova dolžnost, da se posluži te prilike, kajti s tem le koristi mirovni politiki. Štirideset let svojega življenja on ne more kar pozabiti. Ko bi ga pa mogel, bi se pa sedaj brigal le za svoj oves in krompir. Sedaj ne more postati nakrat mirni kmet, obrabiti se mora, kakeršen je.

Da se pa z njim ujema večina državni vernih Berolincev, to mu pa kaže adresa, ki so mu jo izročili. Da socijalni demokrati neso zanj, tudi vé, ali teh Bismarck nema za Nemce.

LISTEK.

Dvestoletnica Valvasorjeve knjige „Ehre des Herzogthums Krain“.

Lani je minilo dvesto let, odkar je poštvovalni domoljub in prvi zgodovinar kranjski, Ivan Weichart Valvasor, spravil na svetlo svoje monumentalno delo, katero bo slavilo njegovo ime, dokler bo še kaj učenjakov na svetu. Premagavši neizmerne zapreke in dandanašnji neslutljive potežkoče, izdal je v letih 1686—1689 štiri folijo-zvezke svoje „Slave vojvodine Kranjske“ v Norimbergu ter je posvetil stanovanju kranjskim. Vse delo obsega petnajst knjig in okrašeno je s 533 slikami.

To delo je tako eminentno epohalne važnosti, da se je kranjsko muzejsko društvo tega dogodka v svojem mesečnem zborovanju dne 22. marca s tem posebno spominjalo, da je prof. A. Kaspret predaval o Valvasorji kot historiku ter poudarjal neizmerno važnost gori navedenega dela. Kaspretovo predavanje stoji na čelu letošnjih ravnokar izdanih „Izvestij muzejskega društva“ in je izšlo kot odtisek tudi v posebni knjižici (40 strani). V tej času pri-

mernej razpravi opisuje prof. Kaspret najpoprej Valvasorjev životopis, kolikor nam je znan, in potem njegova prva dela, ki so služila, kot nekako pripravljanje za glavno delo „Ehre des Herzogthums Krain“. Mej ta pripravljalna dela spada zlasti leta 1679. izdana „Topographia Ducatus Carniolae moderna; Das ist, Konterfeyt aller Städte, Märkte, Klöster und Schlösser des Herzogthums Crain in ihrem heutigen Stande. Gedruckt zu Wagensperg (Valvasor si je bil namreč priredil na svojem gradu Bogensperku domačo tiskarno in bakroreznico) in Folio, mit mehr als 300 Kupfern.“ To delo pa je izšlo brez teksta in da bi je lahko vsakdo s pridom rabil, sklenil je pridodati mu še poročilo o postanku vseh gosposčin, gradov, trgov, samostanov in mest, o njih utemeljiteljih in poznejših posetnikih, ter opis vseh važnejših krajev s pridejanimi zgodovinskimi podatki vseh važnejših dogodkov, ki so se v mirnih ali bojnih časih na dotičnih krajih pripetili. Da bi pa to izvršiti mogel, obrnil se je 23. februarja 1680 do vseh posestnikov graščin in gosposkih zemljič s prijazno prošnjo, naj mu do sv. Jurja omenjenega leta blagovole doposlata vsa važnejša fakta, ki se njih posestev tičejo.

Ali Valvasor se je zelo zmotil glede zanima-

nja graščakov in drugih plemenitih posestnikov: od tolikega števila na Kranjskem naseljenih vlastel odzvalo se jih je samo sedem Valvasorjevemu pozivu. In ravno tisti, na katere se je najbolj zanašal, odrekli so mu popolnoma svojo pomoč. Prosil jih je tudi ustno, poslal je posebne sle do njih in še celo pisarje, ki bi bili sami zapisovali, ko bi bili plemiči hoteli kaj povedati, pa vse zastoj! Sli so sicer prinesli „polne vozove obečanj“, ali za njimi ni sledilo niti trohice doneskov. Nekateri so se bali, da bi izdali svoje obiteljske tajne, ko bi pokazali dobro shranjene listine, drugi pa so bili tako nevedni, da neso znali o svojem lastnem „gnezd“ čisto nič povedati. Jednaka se je godila Valvasorju od strani mest in trgov. Le škofja Loka in Kamnik sta nekaj poslala, Kranjci so pa odgovorili: „Mi imamo sicer lepe privilegije, ali jih nečemo nobenemu pokazati.“

Vender te žalostne skušnje Valvasorja neso oplašile, nego navdale so ga še z večjo gorečnostjo za domovino delovati in začeto delo nadaljevati. Mesto da bi bil ostal pri prvotnem načrtu, le topografijo Kranjske spisati, razširil ga je sedaj še bolj ter sklenil napisati tudi zgodovino cele dežele, dalje načrtati njeno prirodno kakovost in vodovje ter tako sestaviti zgodovinsko-topografičen opis Kranjske.

Pri obedu se je pogovor sukal o raznih stvarih. Povedal je knez Bismarck, da hoče v Schönhausenu osnovati muzej dragocenosti, ki so se njemu poklonile. Ko je kneginja omenila, da je pri deputaciji tudi mož, ki je bil reditelj sprevedu ob sedemdesetletnici, opomnil je knez, da bi bil moral on že tedaj odstopiti, pa je ostal v službi zaradi ljubezni do vladajoče rodovine. Večerna zarja njegovemu delovanju bilo je 99 dni, ko je vladal cesar Friderik, s katerim sta se prav dobro sporazumela, kakor tudi s cesarico. V Battenberžanovej zadevi, ki so mu je toliko zamerila, postopal je v popolnem sporazumljenju s pokojnim cesarjem.

Ta pogovor kneza Bismarcka se nekako odločuje od prejšnjih. Knez ni ničesar preklical, kar je govoril z dopisniki francoskih in ruskih listov, a vender se nam dozdeva, da bi Bismarck bil rad marsikaj popravil. Iz prejšnjih pogovorov se je jasno videlo, da se je bil sprl s cesarjem, a sedaj se mu je pa umestno zdelo stvar tako zasukati, da se le z ministri ni ujemal. Knez je morda spoznal, da je v prvih pogovorih bil malo predaleč šel in da je cesar preveč energičen mož, da bi se mu dal tudi z lepa ugnati. Mogoče je pa tudi, da so odločilni krogi pregovorili Bismarcka, da je stvar drugače zasukal, ker se je sicer bati prevelike nevolje mej narodom. Znano je, da se je zadnji čas dopisovalo mej Berolinskim dvorom in Friedrichsruhom.

Posebno se pa knez prizadeva svet preveriti, da se je s pokojnim cesarjem Friderikom posebno dobro razumel in tudi cesarico Friderik javno hvali. Kaj je temu vzrok, ne vemo. Da bi bili Bismarcku posebno ugajali dnevi, katere je vladal cesar Friderik, tega mu pač nihče ne verjame. Znabiti bi se mož s cesarico vdovo rad sprijaznil, ker se je preveril, da mu je nevarnejša nasprotnica, nego je mislil.

Lepo priznanje je dal pa Bismarck ruskemu časopisju. Očital mu je sicer, da je širilo tudi razne laži, a dal mu je lepo spricalo, da mu predali ruskih listov, dokler je bil na krmilu, za ves svet neso bili odprti. Rusko časopisje je torej še nepokvarjeno, ruski listi pišejo, kakor vedó, da zahteva korist Rusije, čast in poštenje in se ne daje podmititi za nobeno ceno. Tako priznanje iz tacih ust je vsekako nekaj vredno.

Onim krogom v Berlinu, ki bi radi, da bi Bismarck molčal, pa posebno naglaševanje njegovo, da ima pravico kot vsak drug državljan, povedati mnenje svoje in si te pravice ne bode pustil kratiti, da celo povedati svoje mnenje, zmatra za dolžnost, pač ni posebno ugajalo. Preverjeni smo pa, da si ne bodo upali proti njemu kaj posebnega ukreniti, da so zlasti pretenja, da mu bodo natvezli pravdo podobno Arnimovi, le prazne besede. Mej knezom Bismarkom in grofom Arnimom je velik razloček, to ve tudi cesar Viljem II. Res da skoro nobena stranka prav ne mara, da bi se Bismarck povrnil, ker je preveč zatiral parlamentarizem, a ko bi se pa predrznili ga postaviti pred sodišče, bi se pa vender velika večina nemškega naroda potegnila zanj in se razmere celo za cesarja utegnile nevarno zasukati. Zategadel smo preverjeni, da bomo še marsikdaj imeli priliko, zvedeti o tem ali onem vprašanji Bismarkovo mnenje, če bode tudi morda malo zmerneje se izražal.

Naravno je, da se je moralo v tem opisu govoriti tudi o šegah in običajih ljudstva, o njegovih pripovedkah in vražah, o njegovem mišljenju in delovanju, o veri, cerkvah, ustavi in upravi, o trgovini in obrtniki itd. Razen kranjskih mest in gradov opisal je tudi kraje in trdnjave v vojaški krajini na južni strani Kranjske, ker je morala takrat dežela skrbeti za njih preskrbljenje in oboroženje.

Valvasor je iskal gradiva za svoje delo tudi po drugih knjigah, ali te so bile tako pomankljive, „da neso ugasile njegove žeje, nego jo le še bolj razdražile in pomnožile.“ Zato je bil primoran na vse strani potovati, vse sam preiskati in včasih take kote pregledati, „katere solnce nikoli ne obsije.“ Z neumorno pridnostjo prebrskal je vse arhive in domače knjižnice, kamor so mu le ustopiti dovolili. Pridno je tu izpisoval iz rokopisov, listin, pogodb, pisem, dnevnikov, poročil, zapisnikov, spominskih knjig in letopisov. Pri tem delu sta ga najbolj podpirala umetnost in znanost ljubeči grof Wolf Engelbert Auersperg in setiški opat baron Raumbachschüssel. Prvi mu je radovoljno odprl svojo bogato knjižnico v sedanjem knežjem dvorcu v Ljubljani, drugi pa mu je poslal dragocene listine iz arhiva

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. junija.

Mladočehi na Moravskem.

„Moravske liste“ prevzel je konsorcij Mladočehov in misli po novem letu ta list izdajati kot dnevnik, ki bode odločno začel boj proti Staročehom in zagovarjal mladočehski program. List bode tudi materialno dobro stal, ker se mladočehsko gibanje vedno bolj širi po deželi.

Avstrijske finance.

V „Linzer Tagblattu“ konservativec Ebenhoch opozarja na to, kake uspehe sta dosegla sedanja vlada in večina v finančnem oziru. Najmanjši primankljaj, ki ga je izkazal Depretis, je znašal 30 milijonov, pl. Dunajewski je pa izkazal že celo prebitok. Seveda naudušenje za finančno politiko sedanje vlade, se slednjemu precej ohladi, če pomisli, da prihajajo vsa zboljšanja financ le od povišanja davkov.

Namestnik tirolski

bode, kakor se govori, sedanjí namestnik gorenje-avstrijski, grof Merveldt. Politično mišljenje grofa Merveldt-a je le malo znano, bil je vedno bolj neutralen in misli se zatorej, da bode pripraven za namestnika na Tirolskem, kjer so zadnji čas hudi boji mej raznimi strankami.

Vnanje države.

Državne zveze.

Italijanski list „Perseveranza“ je zvedel, da se je tripelalijanca podaljšala do 1895. leta; „Fanfulla“ pa zatrjuje, da je ruski diplomat Isvolskij te dni naznanil papežu, da se je definitivno sklenila rusko-francoska zveza. Seveda še treba počakati, se li omenjeni vesti potrdita. Car se dolgo ni mogel odločiti za zvezo s Francijo. Morda se je sedaj premislil zaradi tega, ker so v Parizu zaprli več ruskih nihilistov. Ruski višji krogi so poprej republičansko Francijo vedno zmatrali za zavetišče raznih revolucionarnih elementov, sedaj so se pa lahko preverili, da so se motili. Nemško-angleško sporazumljenje je pa menda tudi nekoliko pospešilo, da se je sklenila zveza mej Rusi in Francozi. Nemcem vest o rusko-francoski zvezi gotovo ni po godu. Monakovska „Allgemeine Zeitung“ se tolaži s tem, da ta zveza še ne pomenja vojne, temveč sta Francija in Rusija le hoteli odločnejše izraziti stališče svoje nasproti tripelalijanci.

Srbska trgovska agencija v Solunu.

Srbi sklenili so osnovati trgovsko agencijo v Solunu. To ima dvojen pomen. Agencija bode pod spretnim vodstvom mnogo koristila srbski trgovini. Pospeševala bode pa tudi srbski upliv v Makedoniji. Morda je bil to jeden glavnih vzrokov, da se je osnovala ta agencija. Gospodom v Sofiji pač ne bode posebno ugajala.

Miquel pruski finančni minister.

Novi pruski finančni minister Miquel rojen je dne 21. februarja 1829. l. v Neuhausenu. V Göttingenu in Heidelbergu učil se je prava. Leta 1864. je bil voljen v hanoveransko zbornico in je tedaj spisal več spisov o financah. Z Benigsenom je osnoval nemško narodno društvo in je 1865. l. postal nadžupan v Osnabrücku, 1867. leta je bil voljen v prusko zbornico, 1870. l. je sestavil vojno adresno, 1876. l. ga je vseučilišče v Berlinu imenovalo častnega doktorja, 1879. l. je postal Frankobrodski nadžupan. Kot tak je bil poklican v gospodsko zbornico. Ko 11 let ni bil državni poslanec, dal se je pred tremi leti zopet voliti in je bil jeden glavnih vodij narodnih liberalcev. Njegov ustop v ministerstvo se zmatra za znamenje, da bode v Prusiji zavladal malo liberalnejši duh in je pričakovati, da bode Miquel kmalu postal duša pruske vlade.

in knjižnice v Setišini. Mnogi bi bili sicer radi postregli Valvasorju, pa neso mogli, ker so molji in črvi stare listine razjedli, ali pa ker jih je bila vlažnost uničila. Tudi se je v takratnih nemirnih časih, ko je bila neprestano potreba s Turkom bojevati se, mnogo listin poizgubilo in na vse strani razneslo, ker se za njih ohranjenje ni mnogo skrbelo in je „vsak kavalir raje na to gledal, da se njegova viteška srčnost s sovražnikovo krvjo popiše, nego da se potomcem njen spomin ohrani.“ Valvasor se britko pritožuje, da so se plemiči tako malo brigali za ohranitev historičnih spomenikov. Pripoveduje, da je on sam večkrat videl, kako so na pergamentu pisane kupne in ženitvanjske pogodbe ter druge listine za najrazličnejše potrebe rabili ter njih pečatne škatlice otrokom za igračo dajali. In če so se tudi včasih nahajali taki možje, ki so skrbeli za ohranitev spomina na slavne junake, zgodilo se je pa mnogokrat, da so požari nastali in vse listine pokončali. Zlasti obžaluje Valvasor, da je „pred leti“ ogenj uničil najstarejše akte in zapisnike deželnega arhiva.

Ko so bile vse te nepopisne težave premagane, izšel je l. 1686 prvi zvezek „Slave vojvodine kranj-

Nemško-angleška poravnava.

Nemški trgovski svet ni nič prav zadovoljen z nemško-angleško poravnavo. Trgovci nemški so se nadejali, da se jim bode odprla nova trgovišča v Afriki, sedaj je pa najedenkrat Nemčija odstopila najugodnejše pokrajine v Afriki angleškemu uplivu. V dopisu iz Hamburga v „Köln. Zeit.“ izraža se misel, da so gotovo važni politični oziri pripravili Nemčijo, da je v Afriki tako rodovitne pokrajine prepustila angleškemu uplivu. „Novoje Vremja“ pripisuje temu sporazumljenju tudi velik pomen in misli, da se je z njim znatno omajalo upanje, da bi se ohranil evropski mir. Nemški anglofilji so zmagali in Nemčija je popustila politiko kneza Bismarcka in šla s pota, katero jej je priporočal cesar Viljem I. v oporoki svoji. Ruski list misli, da je naslednik Bismarckov nastopil jako opasno pot.

Dopisi.

Iz Slovenske Bistrice 25. junija [Izv. dop.]

Latinski pregovor pravi: „Gutta cavat lapidem“. Ta pregovor se mi zdi jako primeren, sedaj ob konci volitev volilnih mož za štajerski deželni zbor. Čital sem dr. Vošnjakov roman „Pobratimi“. Kako čudno in žalostno nam opisuje takratne razmere. Današnji dan ni tega več. Tisti predrzni „furor teutonicus“ dobil je par udarcev po glavi in te radi svoje krivčnosti. Miren, recimo, previden je postal, ne upa si več na svetlo s tistimi silstvi, katera je še pred šestimi leti prilično volitev v Šmartinu rabil. Nekateri gadje sicer še prežijo, ali nezgode, kakor ona v hranilnici, so njim ves strup izsrkale, tako da tudi njihov pik nič več ne škoduje. Toliko v obče.

Veselega srca naznanjam danes, da imamo od 51 volilnih mož 39 narodnih a, samo 12 nasprotnikov. Zmaga je torej naša. Poglejmo si pa natančneje naše nasprotnike. Kakor je znano, na Štajerji še nemamo, hvala Bogu, tistega prepira, kakor pri Vas g. urednik na Kranjskem, nego mi se držimo gesla: „Jeden za vse in vsi za jednega“. Vodstvo volitve volilnih mož se torej prepusti vsekdar našim vsega spoštovanja vrednim duhovnikom. Oni poznajo ljudstvo, ljudstvo pa nje, in zaradi tega bil je uspeh večinoma dovoljen, le v nekaterih občinah ne. Na primer: Ozrimo se na Gorenjo Bistrico. Lep kraj je tamkaj, samo prebivalci so nekako čudni. Poznamo moža, ki dosti z Jugoslavanji (Hrvati) trži in čegar tast si je baš s hrvatsko koruzo do premoženja pripomogel. Ta mož je za hrbtno narodnih volilcev toliko zaprek stavil, da so našinci propali.

Na Zgornji Polskavi pa baje samo na mastno pečenko ter kapljico dobrega vina gledajo, za druge reči se pa ne brigajo, to so namreč naši ljudje, dočim nasprotniki svobodno gospodarijo.

Šentovec je kraj, kjer odločno Nemce volijo, akoravno ne razumé, kaj jim ti pravijo. Imamo v okrajih tudi občino, ki nosi ominozno ime „Peklo“. Slovenci smo bili že od nekdaj vrli kristijani in si želeli sploh nebesa. O peklu niso hoteli in nečejo nič vedeti in zato tudi pri volitvi ne bomo skupaj.

So še štiri občine, katere so nasprotno volile, vender te še niso zaznamovane na volilnem globusu Slovensko-Bistriškega okraja in zaradi tega molčim o njih. V soboto večer sta bila v Slovenski Bistrici Slovenjegraški notar Tomschegg ter Graški odvetnik dr. Starkl. Prvi je poročal o svojem šest-

ske. To je bil tako važen dogodek, da so ga opevali v različnih jezikih (seveda tudi v slovenskem) in slavonspevi Valvasorjevemu delu so natisnjeni v začetku knjige. Prof. Kaspret navaja v svoji razpravi vsebino vseh posameznih knjig, kar bode gotovo prav prišlo marsikateremu čitatelju, ki ni poseben znan z Valvasorjem, a bi vender rad hitro našel, v kateri knjigi se to nahaja, kar on išče. Pri tej priložnosti zavrača prof. Kaspret Kronesovo mnenje, da je Valvasor zato dal svoje delo v pregled in popravo učenemu jezuitu Francisci-ju, ker Valvasor ni bil posebno dobro izurjen v nemški pisavi, ampak zato, ker je tedanjí ukus zahteval, da se vsako pripovedovanje zavije v nekako bobnečo, primer polno obliko, katero so znali le izurjeni stilisti pogoditi.

Posebno važna je šesta knjiga, v kateri Valvasor opisuje običaje in noše Slovencev na Kranjskem. S tem opisom postavil si je Valvasor neminljiv spomenik svojega patrijotičnega delovanja. Imel je posebno dober dar za opazovanje vseh pojav ljudskega življenja in vsega onega, kar je pri našem narodu posebno značajnega. Valvasorju ni izbegnila ni jedna karakteristična poteza iz ljudskega

letnem nedelovanju v deželni zboru, drugi je pa prosil, da bi njega izbrali za prihodnjega poslanca. Oba gospoda govorila sta le nemški in le o nemščini. Kaj pa nas druge reči brigajo?

Govori se tu pa tam, da niso vsi volilci z novim kandidatom zadovoljni. Bistričani so ga, kot svojega domorodca kandidatom proglasili, a zapadni volilci ga nečejo imeti in sicer zaradi tega ne, ker je odvetnik, oni hočejo zastopnika iz svoje sredine. Prav imajo. Kaj pozna ta človek, ki celo leto v Gradci v pisarni sedi, naše razmere in potrebe. Dr. Starkl kandiduje naj v Gradci. Slovencev pa on ne more zastopati, ker slovenski prav nič ne zna in bi torej moral imeti tolmača. Mislim tedaj, da bo tukaj še ljut boj, kdo bode poslanec teh mest in trgov. Slovenci bodo pa tudi svojega kandidata postavili, da pokažejo vender, da še v teh krajih tudi drug narod živi.

Iz Vremske doline 24. junija. [Izv. dop.] Tržaško mesto ni še obupalo nad napeljavno Reke in Bistrice v Trst, kajti te dni prišel je zopet v našo dolino nek laški inženir z dvema pomočnikoma merit vodo Reko in nje okolico.

Predpretekli teden bila je v Vremskem Britofu volitev novega občinskega odbora. Neso se pa volilci tako bñli, kakor pri vas v Ljubljani. K volitvi prišlo jih je ubogo malo, ker se nobeden ne poteguje za to častno službo, razen dosedanjega župana, ki baje, odkar je volitev razpisal, ni mogel mirno spati iz bojazni, da izgubi svojo častno službo in da bo moral že sedaj, ko pišemo še le 24. rožnika občinske račune za leto 1889. kakor proračun za tekoče leto predložiti. V nedeljo 21. t. m. popoldne ob 4^{1/2} uri volilo pa se je občinsko starešinstvo. Čeravnno so bili nekateri novoizvoljeni odborniki še le ta dan opoldne k volitvi vabljeni, vender udeležili so se v polnem številu. Izid volitve bil je ta: Županom jednoglasno izvoljen je obče-spoštovani gosp. Andrej Magajna, posestnik v Doljnih Vremah; svetnikoma pa kmetovalca: Andrej Dekleva in Jakob Novak iz Doljnih Vrem. Odborniki so gg.: Janez Dekleva, c. kr. poštar; Maks Dekleva, posestnik; Janko Dekleva, trgovec, vsi iz Britofa, in kmetje Jakob Prunk, Josip Tominec in Josip Kovačič vsi iz Doljnih Vrem.

Hvala Bogu, dobila je naša mala občina vender jedenkrat zopet župana, s katerim se sme ponašati. Gospod Andrej Magajna ni odvisen, kakor njegov prednik v finančnih razmerah od vsacega hlapčica, vrh tega je tudi zmožen in pravičen, da bode lahko opravljal to častno službo v blagor svojih podložnih mu občincev. — Bivši župan tega ni mogel storiti, ker je malo več znal, kakor s težko roko podpisati svoje ime. Pri vsakej rešitvi kake uloge moral si je iskati koncept pri pisanja večjih moze.

V dosedanjem starešinstvu sedel je tudi mož, ki ni prav prazne glave; veliko zaupanje imel je v prošlem času pri našem ljudstvu, zato nosil je tudi vse častne službe v tukajšnji občini. Ker je pa začel nekako samovlasten biti in hotel imeti črno, kar so drugi zmatrali za belo, in ker se je pri nekej priliki izrazil, da je ljudstvo le tako učiti, da se prej ugonobi, kateri izraz se mu je pred kratkim tudi pred sodnijo dokazal, izgubil je za-

življenja, ni jedna značajna noša, niti koje razločevalno obnašanje preprostega kmeta. Da je kmetijske običaje in navade obširneje opisal, nego meščanske in plemiške, to utemeljuje Valvasor z neovrgljivo resnico, da so poslednje po vsem izobraženem svetu jednake, dočim so prve povsodi različne, kraju in ljudstvu primerne. Valvasorjeva velika zasluga je da nam je zabeležil šege in nošnje Slovencev v drugi polovici XVII. stoletja. Iz teh beležek koj spoznamo, kako hitro deluje kultura in koliko se je že spremenilo naše ljudstvo v dveh stoletjih.

V deseti knjigi razpravlja Valvasor zgodovino vojvod in deželnih knezov, ki so od rimljanskih časov naprej čez Kransko gospodovali. Začetek tega razpravljanja spada k najslabejšim oddelkom Valvasorjevega dela. On sam je dobro čutil, da se giblje na nestalnih tleh in pritožuje se čez pomanjkljivost virov. Njih zgovorna obširnost mu ni nikakor ugalala in sam si ni upal te zmedene štrene razrešiti. Navel je rajše mnenja različnih pisateljev in se s tem izgovoril, da bi se mu lahko zamerilo, ko bi hotel kaj gotovega določiti o tem, o čemer si še registratura kranjskih stanov ne upa svoje sodbe izreči.

(Dalje prih.)

upanje ljudstva, ž njim pa tudi vse častne službe. Zavedni volilci smo ga radi tega pri zadnji volitvi popolnoma prezrli, in tako je izgubil s tem zadnjo častno službo, katero je v tej občini imel.

Novemu odboru želimo, da se ravna po gaslu našega presvetlega cesarja: Viribus unitis! Le sloga in jedinstvo prineseta v občino mir in blagostanje!

Domače stvari.

— (Izid dopolnitvenih volitev v odbor „Matice Slovenke.“ Oddanih 493 glasov, veljavni vsi; absolutna večina 247. Prejeli so gg. dr. J. Poklukar in I. Tomšič po 493, dr. Fr. Lampe, J. Marn in dr. I. Šust po 492, dr. J. Sernec 481, J. Kersnik 457, A. Koblar 449, dr. H. Dolenc 447 in dr. I. Tavčar 410 glasov, ter so tedaj po §. 12. dr. pravil izvoljeni v odbor za dobo štirih let. Dobili so pa razen teh še gg. Andr. Kalan 44, dr. I. Janežič 13, dr. V. Gregorič, L. Jeran in Fr. Povše po 12, J. Šiška 10, dr. Mahnič 7, dr. Križanič in dr. Šu teršič po 6, J. Azman 5, A. Funtek 3, A. Karlin in A. Žlogar po 1 glas. Danes že ima odbor 20. maja napovedano sejo, da se konstituira.

— (Jernej Križaj †.) Pri sv. Antonu poleg Kopra umrl je po kratki bolezni dne 19. t. m. tamošnji župnik, g. Jernej Križaj. Pokojnik bil je znan kot slovenski pisatelj pod imenom „Severjev“. Pokojnik bil je rojen v Orehku pri Postojni in obiskoval gimnazijo Ljubljansko, od katere se ga utegnejo spominjati njegovi sošolci. Naj mu bode blag spomin!

— (Imenovanje.) Predsednik okrožnemu sodišču v Ljubnem, Perko, imenovan je dvornim svetnikom pri najvišjem sodišči.

— (Deželni odbor kranjski) je imenoval g. Dominika začasnim okrožnim zdravnikom, v Kranjskigori, g. dr. Hošeka, Moravana, pa za Radovljiški okraj.

— (K deželnozborskimi volitvam na Štajerskem.) Za mesta in trge: Celje, Brežice, Laški Trg, Sevnico, Vojnik, Žalec, Mozirje, Ljubno in Gornjigrad kandiduje narodni volilni odbor gosp. dr. Ludovika Filipiča, odvetnika in posestnika v Celji, pisarniškega ravnatelja „Južnoštajerske hranilnice“ in člana „Posojilnišnega načelnništva“. — Jutrnje deželnozborske volitve bodo za narodno stranko, sodeč po raznih poročilih, povsod ugodne. Šentlenartski okraj volil je tako vrlo, da imajo nemškutarji samo dva volilna moža. V okraji Slovenji-bistriškem skrčilo se je število nemškutarjev na 12. V Mariborskem okraji je število glasov jednako, vender je narodna stranka pridobila jeden glas. Narodna kandidata v tem okraji imela bodeta okolu 160 glasov, dočim jih je 1884. l. bilo le 142. — V Brežiškem okraji tudi dobro stoji. Razen Podčetrtna in Bizeljskega volile so vse občine narodne volilne može.

— (Tržič ne odneha) biti zloglasna trdnjava nemškutarstva na Kranjskem. Kakor izvemo, potrdila je namreč deželna vlada pravila za podružnico, katero bode imela „Stidmark“ pod imenom „Oberkrain“ s sedežem v Tržiči.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima za to sezono zadnji večer v soboto dne 28. t. m. v gostilni „zur Kugel“ — I. am Hof, ob osmih zvečer. G. Štritof bode svoje pričeto berilo „O pouku v klas. jezicah na gimnazijah nadaljeval. Vabijo se vsi Dunajski Slovenci najljudneje k udeležbi.

— (Knez Battenberg — upravitelj Bosne?) Češki „Narodni Listy“ javljajo — sicer malo neverjetno novico — da ima pohod grofa Hartenaua (prejšnjega Battenberga) v Serajevu političen značaj. Bivši knez bolgarski bi namreč imel postati upravitelj okupiranih dežel, v slučaju vojne pa bi prevzel vrhovno poveljništvo nad vojsko v Bosni.

— (Slovanska vzajemnost; skrite in odkrite namere in „Bilancia“ Reška) je naslov članka, prijavljenem v Puljskem „Il Diritto Croato“. Glasi se tako le: Iz članka v Reški „Bilancia“ z naslovom „Slovanska vzajemnost“ posnamemo sledeče odlomke: „Vzajemnost mej Slovani postaja zgotovljen prigodek. Preostaja jim, da dosežejo politično jednoto, za katero dela neutrujeno toliko agentov, manj ali več odkritih, toliko društev, toliko časopisov. Sedaj se razpravlja v slovanskem svetu vprašanje o potrebi velicega slovanskega kongresa. Ta ideja, ki je iz početka nahajala odpor mej samimi Slovani, je danes priznana od vseh

razen Poljakov. Očitni nameni tega od panslavističnega društva v Peterburgu toplo priporočanega kongresa bi bili: Upeljava cirilice pri vseh Slovanih, in pa upeljava ruskega kot slovstvenega jezika za vse Sloane. Dosedaj rabijo cirilico Rusi, Srbi, Črnogorci in Bolgari — upeljati bi jo imeli torej Hrvati, Čehi in Slovenci. Skriti nameni kongresa pa so pereči. Panslavizem, ali bolje rečeno panrusizem, napreduje vedno bolj, in časopisi ruski govoreči o Slovanih avstrijskih zmatrajo jih za Ruse ... neodrešence. Vzajemnost slovanska, kakor jo razumevajo panslavisti, je „volens nolens“ resna nevarnost, ne samo za našo državo, ampak za celo Evropo. Združite vse slovanske narode (recimo, da bi na primer to bilo mogoče pri sedanjih razmerah evropskih) in predstavljali vam bodo ogromno silo 100 milijonov, katerej bi se koj zablistala ideja, da podjarmi svet. Ni je skoro oborožene moči, katera bi se mogla protistaviti v slučaju vojne zjedinjenemu Slovanstvu. Pred leti mislilo se je, da bi razlika vere nikdar ne pripuščala političnega zjedinjenja Slovanov; mnogo dejanj kaže nam pa, da versko vprašanje je manjše važnosti za večino Slovanov. Če se bode res sešel nameravani kongres, njegovi sklepi za zdaj pač ne bodo imeli več nego platonično vrednost, a bodo velika grožnja za bodočnost.“ — Koliko je obrekovanja in sumljenja v teh vrstah razvidi čitatelj labko sam.

— (V dveh dneh dva samomora.) Včeraj prerezal si je v gozdu blizu Vevč Fran Gürtler, 45letni trgovec iz Gorenjo Avstrijske, žile na levi roki in levi nogi. Pripeljali so ga v deželno bolnico, kjer bode baje zopet ozdravel. — Danes dopoldne ustrelil se je v Spodnji Šiški 24letni mesar Janez Novak iz Notranjih Goric, županija Brezovica, v jetra. Pripeljali so ga težko ranjenega v bolnico, kjer bode najbrže umrl. Nesrečna ljubezen bila je nekda uzrok poskušnemu samomoru.

— (Zopet ujeli) so jednega izmed treh, s tukajšnjega Gradú pobeglih kaznjencev. Včeraj proti večeru pripeljala sta ga nazaj na Grad dva žandarma. Prijeli so ga predvčeranjim v Podbrezji na Gorenjskem, kjer se je bil skril v seno. Ker se je ljudem zdel sumen so ga zvezali in poslali v Kranj po žandarma, in ko sta došla dva, spoznala sta ga takoj. Pri njem našli so oster nož in pa dolgo dleto, katero je gotovo hotel porabiti pri kakem nameravanem ulomu. Odpeljali so ga v Kranj, od tam pa zopet nazaj na Ljubljanski grad. V zadnjem času bilo je v večih krajih v okolici Naklega in Podbrezja ulomljeno in pokradeno, kar je bržkone delo ujetega, katerega druga dva tovariša menda tudi nesta daleč. Ujeti kaznenec je Primož Prelovšek iz Trzine, še le 21. let star, a nevaren tat.

— (Na Koroškem) snujejo se nove slovenske posojilnice v Velikovci, v Sinčivesi in v Tinjah.

— (Občni zbor slovenskega „Bralnega društva“ v Kranji) bode v nedeljo dne 6. julija t. l. ob 1. uri popoldne v društvenih prostorih.

— (Iz Novegamesta) se nam piše: Dne 22. t. m. je toča v Gaberji-Brusnicah močno vse potolkla, dne 23. t. m. pa v fari Št. Peter. Dne 22. t. m. napravila je v kočevskih krajih proti Semiču velika ploha dosti škode. Tako lepo je letina kazala, če pojde tako naprej, bo huda, potem bo že tretje leto na Dolenjskem slaba letina. Kje pa je železnica še!

— (Toča) pobila je v ponedeljek popoldne v Mariboru in okolici in napravila veliko škodo. Isti dan pobila je toča tudi v Št. Juriji ob južni železnici in v Št. Vidu v Šmarijskem okraji.

— („Slovensko bralno društvo“ v Kranji) priredi v nedeljo dne 6. julija t. l. drugi svoj letošnji izlet v „Strakečo dolino“ pri Kranji. Na vspeh, koji se vrši točno ob 4. uri popoldne, je petje, godba, ples, razne zabavne igre (dirka v vrečah itd.) z dobitki, in slednjič umetni ogenj. Točno ob 7. uri zvečer spusti se v zrak 2 metra visok zrakoplov. — Gostje dobro došli!

— (Razpisana služba.) Mesto glavnega učitelja za slovensčino je razpisano na učiteljski pripravnici v Mariboru. Prošnje do 10. julija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Madrid 25. junija. Po uradnem izveštvju zbolelo je do 24. t. m. v 14 vaseh 194 oseb za kolero, umrlo pa 112. Od teh jih je v Puebli de Rugat zbolelo 144, umrlo 83.

Dunaj 26. junija. „Wiener-Zeitung“: Gorenjo-avstrijski namestnik grof Merveldt imenovan namestnikom na Tirolskem. Ob enem podeljeno mu je dostojanstvo tajnega svetnika. Dvorni svetnik pri namestništvu v Inomostu, baron Puthon, imenovan gorenjo-avstrijskim namestnikom. Namestniški svetnik vitez Hebenstreit imenovan dvornim svetnikom pri namestništvu v Inomostu.

Dunaj 26. junija. Več listov priobčilo je povodom baš dotele desetletne delavnosti ministrov Dunajevskega in Welsersheimba simpatične članke. Listi priznavajo Dunajevskega zasluge za zmanjšanje deficita in njegovo krepko oživiljajočo inicijativo v vseh strokah gospodarskega življenja, vsled katere je bilo možno, da je Avstrija zmagovala naloženo jej teško oboroževanje. Welsersheimb s svoje strani pa je umel s svojim strokovnjaškim ugledom, s svojo odkritosrčnostjo in prijaznostjo izvesti obširne in temeljite reforme resnim in zavednim načinom v vseh zadevah, za katere je bil poklican po sedanji bogato razviti brambeni sistemi. „Presse“ opaza: Z obema ministroma sme ta dan praznovati ministerstvo Taaffe-ovo, katero izvršuje politično, gospodarsko in kulturno okrepitve naše države.

Razne vesti.

* (Koliko se gradi novih železnic?) Po izkazih o zgradbah novih železnic pomnožile so se nove proge v štirih letih od 1884.—88. leta za 102.899 kilometrov. Vse železnice brojile so 571.771 kilometrov, to je toliko, kolikor 14krat ob ravniku okoli zemlje, ali pa skoraj do lune in nazaj. Polovica novih železnic spada na zedinjene države Amerike. V Evropi gradilo se jih je za 24.419 kilometrov, največ na Francoskem in Nemškem namreč skoro čisto jednako po 4048 in 4047. Tudi na tem polji se vidi tedaj neprestano tekmovanje, ker nobena teh dveh držav neče zaostajati za drugo. Za njima prideta Avstro-Ogerska in Rusija. Jako živahno bilo je tudi grajenje v Italiji, najmanj na Angleškem, ker je tam že gosta železnična mreža. Največ železnic v primeri k velikosti ozemlja ima industrijalna Belgija, za njo kraljestvo Saksonsko, Angleška, Alzacija in Lorena. V razmerji s prebivalstvom pa ima največ železnic Švedska, za njo Švica, Danska, Alzacija z Loreno in Francoska. Lokomotiv bilo je s koncem 1888. leta 103.687. Če se povprečno računamo, ena lokomotiva na 300 konjskih sil ter da jeden konj na železnem tiru vleče blizu 10krat več nego na cesti, predstavljajo te lokomotive 220 milijonov konj.

* (Mackenzie v Ameriki.) Znani angleški zdravnik sir Morell Mackenzie je sklenil pogodbo, da bode v oktobru tega leta imel v raznih mestih Zedinjenih držav 15 predavanj. Za vsako predavanje bode dobil 2000 funtov. (20.000 gld.)

* (Ženska zmagovalke.) Ruski kmetje neso nasprotniki ženski emancipaciji, kakor se kaže. V vasi Knjaževko izvolili so kmetico Aleksandro Iljinovo za občinskega starosta. Sedaj je le še vprašanje, bode li volitev potrjena. Izvoljenka je jako bogata, izvedena v vseh kmetijskih zadevah in jako trdnega značaja, zato se kmetje nadejajo, da bode dobro vodila občinske zadeve.

* (Kako ohraniti izumirajoča narečja Indijancev?) Angleži so si zopet pametno izmislili, kako bi se dali ohraniti jeziki nekaterih izumirajočih indijanskih plemen. Uporabili so fonograf, s katerim so fonografovali razne narodne pesmi ter tako rešili pozabljenju to narodno blago bolje nego s katero koli knjigo. Fonograf utegne res še imeti veliko nalogo na tem polji, ker on ohrani govorjeno ali peto besedo bolj zvesto, nego kateri koli drugi pripomoček.

* (Ljubezniv soprog.) V Parizu obsodili so te dni v trimesečno ječo nekoga natakara, ki je odgriznil ženi nos. Zatoženec se je zagovarjal s tem, da je bil njega nekoč popal stekel pes. Pasteur ga je sicer zdravil, a navada mu je vendar ostala, da grize.

* (Vihar) napravil je v državi Illinois v Severni Ameriki mnogo škode. V Carlevillu je podrl šolsko poslopje. Učitelj in 7 učencev je mrtvih. V Brooklinu je vihar tudi šolo podrl. Seli Sublette in Poropaw je vihar popolnoma uničil. Po vseh teh krajih je vihar več ljudij pobil ali pa poškodoval.

* (Umetno barvanje živalij.) Da se dadó razne živali umetno barvati s posebno krmo, poskušali so na pticah. Tako v Ameriki prebarvajo zelene in rdeče papige v rumene. Kanarčki postanejo rdečkasti, če se jih krmi s Kajenskim poprom, mlada bela kureta pokazala so že po desetih dneh rdečkasto perje, izrašeni pa so bili lisasti belo-rdeči. Na stare pa ni imela ta krma upliva razun na jajca, kojih rumenjaki so postali rdeči.

* (Boj mej ribiči.) V Port à-Portu v Novem Fundlandu bil je hud boj mej kakimi 200 francoskimi in novofundlandskimi ribiči, pri katerem je bilo mnogo ranjencev. Francoski ribiči, katerih je bilo manj, morali so se umakniti.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Odbor slovenskega „bralnega društva“ v Kranji šteje si v čast in prijetno dolžnost, izrekati odstopivšemu gospodu predsedniku Valentinu Preve-u najtoplejšo zahvalo na njegovem v vsakem obziru vzglednem petletnem predsedovanju.

Odbor slov. „bralnega društva“ v Kranji
dne 25. junija 1890.

Loterijske srečke 25. junija.

V Brnu: 49, 59, 25, 80, 88.

Tuji:

25. junija.

Pri Slonu: Barton, Kaufman, Restorff z Dunaja. — Pl. Bormelbrun iz Požuna. — Hönigman iz Kočevia. — Halpert iz Budimpešte. — Stubelj iz Gaberja. — Kieslut s Češkega. — Janchia z rodbino iz Trsta.

Pri Mallé: Kolm, Reiche, Ehrlich z Dunaja. — Kalmus, Suncer iz Trsta. — Slama iz Prage. — Lohner iz Meidlinga. — Leuschner iz Brna. — Pl. Obereigner iz Sneznika. — Terpotec iz Trbovelj.

Pri južnem kolodvoru: Zoldan iz Budimpešte. — Weinwurm iz Krnova.

Umrli so v Ljubljani:

25. junija: Reza Zabukovic, šivilja, 16 let, Poljanska cesta št. 40, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 25. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	5 20	Surovo maslo,	70
Ječmen,	5 04	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 41	Mleko, liter,	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	59
Proso,	4 87	Telečje	54
Koruz,	4 87	Svinjsko	64
Krompir,	4 46	Koštrunovo	40
Leča,	11	Pišanec,	35
Grah,	15	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 45
Maslo, kgr.	90	Slama,	1 85
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	66	„ mehka, 4	4 20

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo. krina v mm.
25. junija	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	738.4 mm. 738.0 mm. 739.5 mm.	15.2° C 24.0° C 16.0° C	sl. szh. sl. svz. brezv.	obl. obl. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 16.7°, za 0.4° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 26. junija 1890.

	Bankovcev v prometu	389.510.000 gld.	Prejšnji teden	(+ 1.096.000 gld.)
Zaklad v gotovini	242.101.000	„	(+ 303.000 „)	
Portfelj	141.488.000	„	(+ 2.136.000 „)	
Lombard	17.999.000	„	(— 299.000 „)	
Davka prosta bankovna rezerva	55.306.000	„	(— 1.682.000 „)	

Dunajska borza

dne 26. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.45	—	88.50
Srebrna renta	89.05	—	89.05
Zlata renta	109.20	—	109.40
5% marčna renta	101.35	—	101.30
Akcije narodne banke	970	—	972
Kreditne akcije	303.25	—	303.75
London	117	—	116.80
Srebro	—	—	—
Napol.	9.30	—	9.30
C. kr. cekini	5.55	—	5.55
Nemške marke	57.47 1/2	—	57.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	—
Ogerska zlata renta 4%	103	25	—
Ogerska papirna renta 5%	99	65	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	75
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	75
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v. . .	222	—

J. Giontini-jeva

knjigarna in trgovina s papirjem v Ljubljani

priporoča nastopna dela:

Heller, Brankovits-Marsch aus slavischen Liedern für Pianoforte, 2hdg., 45 kr.

Schinzl, Koračnica od ruskih pjesama, što ih pjeva Slavjanski sa svojim sborom, za glasovir aranžirano, 60 kr., po pošti 5 kr. več.

Zakoni in ukazi za vojvodino Kranjsko, I. zvezek gld. 1.—, po pošti gld. 1.05.

dto. II. zvezek gld. 1.20, po pošti gld. 1.30.

Kosi, Narodne legende za slovensko mladino, 18 kr., po pošti 20 kr.

Rikuša, Slovensko petje v preteklih dobah, 80 kr., po pošti 85 kr.

Tolstoj, Rodbinska sreča, roman, 40 kr., po pošti 50 kr.

Valjavec, Narodne pripovedi, gld. 1.—, po pošti gld. 1.10. (513—1)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1083—49)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—6)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitek 50.000 gld. vreden

I dobitek 50.000 gld. vreden

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	razstav. srečk

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	„

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije, Dunaj, II., rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

Staro-preskušeno proti žledotnim boleznim.

Rogatska Stajerska **deželna slatina** Najboljša osveževalna pijača.

Tempeljski vrelec in Styria-vrelec.

Vedno sveža, najmočnejša polnitev v novosezidanej polnilni jami z direktnim tokom iz studenca.

Dobiva se: Pri upravi slatine v Rogatici-Slatini, v vseh prodajalnicah mineralnih vod, boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah in v deželnej hiši v Gradcu. (289—6)